

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 4 d.*

„Apeliacinis skundas — Sanglaudos fondas — Finansinės paramos sumažinimas — Europos Komisijos sprendimo priėmimas — Termino egzistavimas — Nustatyto termino nesilaikymas — Pasekmės“

Byloje C-197/13 P

dėl 2013 m. balandžio 16 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Ispanijos Karalystė, atstovaujama A. Rubio González,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai S. Pardo Quintillán ir D. Recchia, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits, S. Rodin ir F. Biltgen (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. kovo 13 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Ispanijos Karalystė prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Ispanija / Komisija* (T-540/10, EU:T:2013:47; toliau – skundžiamas sprendimas); šiuo sprendimu Bendrasis Teismas atmetė jos ieškinį, kuriuo visų pirma siekiama panaikinti 2010 m. rugsėjo

* Proceso kalba: ispanų.

13 d. Komisijos sprendimą C(2010) 6154, susijusį su Sanglaudos fondo paramos sumažinimu šiems projekto etapams: „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis IX-A“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.005), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis X-B (Avinyonet del Penedés–Sant Sadurní d’Anoia)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.008), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalys XI-A ir XI-B (Sant Sadurní d’Anoia–Gelida)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.009), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis IX-C“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.010) (toliau – ginčijamas sprendimas); jeigu nebūtų patenkintas pirmesnis reikalavimas, panaikinti šį sprendimą, kiek jis susijęs su pakeitimams dėl triukšmo ribų viršijimo (atkarpos dalis IX-A), Santa Oliva savivaldybės bendrojo miesto plėtros plano pakeitimo (atkarpos dalis IX-A) ir geotechninių sąlygų pokyčių (atkarpos dalys X-B, XI-A, XI-B ir IX-C) taikytomis korekcijomis, sumažinant Europos Komisijos nustatytą korekcijų sumą 2 348 201,96 EUR.

Teisinis pagrindas

- 2 Skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas teisinį pagrindą nurodė taip, kaip nurodyta toliau.
- 3 Pagal 1994 m. gegužės 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1164/94, įsteigiančio Sanglaudos fondą (OL L 130, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 9), iš dalies pakeisto 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1264/1999 (OL L 161, p. 57; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 73) ir 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1265/1999 (OL L 161, p. 62; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 78; toliau – iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94), 2 straipsnio 1 dalį:

„Fondas finansiškai prisideda prie projektų, kurie padeda siekti Europos Sąjungos sutartyje nustatytų tikslų aplinkos apsaugos ir transeuropinių transporto infrastruktūros tinklų srityse valstybėse narėse, kurių bendrasis nacionalinis produktas (BNP), tenkantis vienam gyventojui ir nurodytas perkamosios galios paritetais, yra mažesnis nei 90 % Bendrijos vidurkio, ir kurios yra priėmusios programą [SESV 126] straipsnyje nustatytoms ekonominės konvergencijos sąlygoms įgyvendinti.“

- 4 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 8 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Iš Fondo finansuojami projektai turi atitikti Sutarties nuostatas, pagal ją patvirtintas priemonės ir Bendrijos politikos kryptis, tarp jų tas, kurios susijusios su aplinkos apsauga, transportu, transeuropiniais tinklais, konkurencija ir viešojo pirkimo sutarčių sudarymu.“

- 5 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo „Įgyvendinimo nuostatos“ H straipsnyje „Finansiniai koregavimai“ nustatyta:

„1. Jeigu po reikalingų patikrinimų Komisija nusprendžia, kad:

- a) projekto įgyvendinimas nepateisina jam skirtos paramos ar jos dalies, įskaitant neįvykdytą vieną iš sprendime suteikti paramą nurodytų sąlygų ir pirmiausia bet kuri svarbų pakeitimą, turintį įtakos įgyvendinamo projekto pobūdžiui ar sąlygoms, dėl kurio nebuvo prašoma Komisijos pritarimo, arba
- b) yra neatitikimų, susijusių su Fondo parama, ir atitinkama valstybė narė nesiėmė būtinų koreguojančių priemonių,

Komisija gali sustabdyti paramos atitinkamam projektui teikimą ir, nurodžiusi priežastį, prašo valstybės narės pateikti savo komentarus per nustatytą laiką.

Jeigu valstybė narė nepritaria Komisijos pastaboms, valstybė narė yra kviečiama į Komisijos posėdį, kuriame abi šalys stengiasi susitarti dėl pastabų ir padarytinių išvadų.

2. Jei per tris mėnesius nesusitariama, Komisija savo pačios nustatyto termino pabaigoje tinkama tvarka ir atsižvelgusi į visus valstybės narės pateiktus komentarus nusprendžia:

<...>

- b) padaryti reikiamus finansinius koregavimus. Tai reiškia visos arba dalies paramos projektui atšaukimą.

Šie sprendimai priimami laikantis proporcingumo principo. Komisija, priimdama sprendimą dėl koreguotinos sumos, atsižvelgia į neatitikimo ar pakeitimo rūšį ir valdymo ar kontrolės sistemų visų trūkumų galimo finansinio poveikio mastą. Paramos sumažinimas arba atšaukimas lemia visų išmokėtų sumų susigrąžinimą.

<...>

4. Komisija nustato išsamias 1–3 dalių įgyvendinimo taisykles ir apie tai informuoja valstybes nares ir Europos Parlamentą.“
6. 2002 m. liepos 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1386/2002, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1164/94 įgyvendinimo taisykles dėl Sanglaudos fondo paramos valdymo ir kontrolės sistemų bei finansinių koregavimų atlikimo tvarkos (OL L 201, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 162), 18 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Laikas, per kurį atitinkama valstybė narė gali atsakyti į prašymą Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nustatyta tvarka pateikti savo pastabas, yra du mėnesiai, išskyrus deramai pagrįstus atvejus, kai Komisija gali sutikti nustatyti ir ilgesnį laiką.

2. Jeigu Komisija siūlo atlikti finansinius koregavimus ekstrapoliavimo metodu arba nustačius vienodo dydžio sumą, valstybei narei yra suteikiama galimybė, tikrinant atitinkamus dokumentus, parodyti, kad tikrasis pažeidimo mastas buvo mažesnis nei buvo nustačiusi Komisija. Valstybė narė, susitarusi su Komisija, gali apriboti tokio patikrinimo mastą atitinkama tam tikrų dokumentų santykinė dalimi arba atrinktais dokumentais.

Išskyrus deramai pagrįstus atvejus, laikas, nustatytas tokiam patikrinimui, neturi būti ilgesnis nei dar vienas dviejų mėnesių laikotarpis pasibaigus 1 dalyje minėtam dviejų mėnesių laikotarpiui. Tokio patikrinimo rezultatai yra tikrinami Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta tvarka. Komisija atsižvelgia į visus valstybės narės per nustatytą terminą pateiktus įrodymus.

3. Jeigu valstybė narė prieštarauja Komisijos pastaboms ir vyksta svarstymas Reglamento (EB) Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje nustatyta tvarka, trijų mėnesių laikotarpis, per kurį Komisija gali priimti sprendimą to reglamento II priedo H straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, pradedamas skaičiuoti nuo svarstymo dienos.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

7. Ginčo aplinkybės nurodytos skundžiamo sprendimo 11–20 punktuose ir jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.

- 8 2001 m. gruodžio 20 d. Sprendimu C(2001) 4051, 2001 m. gruodžio 19 d. Sprendimu C(2001) 4085, 2001 m. gruodžio 19 d. Sprendimu C(2001) 4086 ir 2001 m. gruodžio 19 d. Sprendimu C(2001) 4087 Komisija patvirtino finansinės paramos iš Sanglaudos fondo skyrimą projekto etapams, susijusiems su tam tikrų greitojo geležinkelio linijos Madridas (Ispanija)–Prancūzijos pasienis atkarpų statyba.
- 9 Dėl kiekvieno iš šių projekto etapų atitinkamai 2008 m. birželio 2 d. raštu, dviem 2008 m. gruodžio 18 d. raštais ir 2008 m. gruodžio 22 d. raštu Komisija pateikė Ispanijos Karalystei pasiūlymą nutraukti finansinę paramą. Kiekvienas iš šių pasiūlymų apėmė finansines korekcijas dėl pažeidimų taikant viešųjų pirkimų teisės aktus.
- 10 Ispanijos valdžios institucijos išreiškė nesutikimą su Komisijos pasiūlymais nutraukti finansinę paramą atitinkamai trimis 2009 m. vasario 16 d. raštais ir 2008 m. liepos 15 d. raštu, posėdis įvyko 2010 m. kovo 11 d.
- 11 Ispanijos Karalystė 2010 m. kovo 26 d. raštu ir keturiais 2010 m. gegužės 3 d. elektroniniais laiškais išsiuntė Komisijai papildomos informacijos.
- 12 2010 m. rugsėjo 13 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.
- 13 Šiame sprendime, apie kurį Ispanijos Karalystei pranešta 2010 m. rugsėjo 14 d., Komisija konstatavo kelis Sąjungos teisės aktų dėl viešųjų pirkimų taikymo pažeidimus, susijusius su iš dalies pakeistos sutarties arba sutarties dėl papildomų darbų sudarymu, iš anksto nepaskelbus pranešimo, tiesiogiai arba taikant derybų procedūrą, turinčius įtakos nagrinėjamo projekto etapams. Todėl ji 2 728 733,65 EUR sumažino bendrą šiems etapams skirtą paramą.

Bendrajam Teismui pareikštas ieškinys ir skundžiamas sprendimas

- 14 Ispanijos Karalystė pareiškė ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2010 m. lapkričio 24 d. Šiuo ieškiniu pirmiausia buvo siekiama ginčijamo sprendimo panaikinimo, o jeigu nebūtų patenkintas šis reikalavimas, šio sprendimo panaikinimo, kiek jis susijęs su pakeitimams dėl triukšmo ribų viršijimo, Santa Oliva savivaldybės bendrojo miesto plėtros plano pakeitimo ir geotechninių sąlygų pokyčių taikytomis korekcijomis, sumažinant Komisijos nustatytą korekcijų sumą 2 348 201,96 EUR.
- 15 Grįsdama šį ieškinį Ispanijos Karalystė pirmiausia nurodė du pagrindus, atitinkamai susijusius su tuo, kad Komisija nesilaikė iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje numatyto termino, ir klaidingu 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvos 93/38/EEB dėl subjektų, vykdančių savo veiklą vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo (OL L 199, p. 84; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 2 t., p. 194) 20 straipsnio 2 dalies taikymu, o jeigu nebūtų pritarta šiems pagrindams, nurodė pagrindą, susijusį su teisės klaida taikant šios direktyvos 20 straipsnio 2 dalies f punktą.
- 16 Bendrasis Teismas skundžiamu sprendimu atmetė šį ieškinį kaip nepagrįstą.
- 17 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, kuriame Ispanijos Karalystė iš esmės tvirtino, kad trijų mėnesių termino, numatyto tiek iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje, tiek Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje, laikymasis reiškia tai, kad sprendimas dėl finansinės korekcijos turėjo būti priimtas per tris mėnesius nuo posėdžio dienos arba bent jau nuo datos, kai Komisija gavo Ispanijos vyriausybės papildomą informaciją, todėl ginčijamas sprendimas priimtas pavėluotai, taigi yra neteisėtas, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 29 punkte nusprendė, kad iš jo Sprendimo *Graikija / Komisija* (T-404/05, EU:T:2008:510, 44 punktas), patvirtinto Teisingumo Teismo nutartimi *Graikija / Komisija* (C-43/09 P, EU:C:2010:36), matyti, jog iš dalies pakeisto

Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nenumatytas joks terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą. Be to, toks aiškinimas aiškiai matyti iš šios nuostatos formuluotės. Nurodytas trijų mėnesių terminas susijęs su Komisijos ir atitinkamos valstybės narės susitarimo sudarymu.

- 18 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 30 punkte toliau nurodė, kad nors, be abejonės, šios nuostatos versijoje prancūzų kalba nurodyta, kad „[à] l’expiration d’un délai fixé par la Commission, dans le respect de la procédure applicable, en l’absence d’accord et compte tenu des observations éventuelles de l’État membre, la Commission décide, dans un délai de trois mois“, visose kitose nei prancūzų kalbos kalbinėse versijose ši nuostata suformuluota kitaip – žodžiai „per tris mėnesius“ siejami su susitarimo tarp šalių nebuvimu. Taigi, kaip matyti būtent iš Sprendimo *Bacardi (C-253/99, EU:C:2001:490, 41 punktas* ir nurodyta teismo praktika), būtinybė vienodai aiškinti Sąjungos reglamentus neleidžia nuostatos teksto vertinti izoliuotai, o, kilus abejonei, reikalauja jį aiškinti ir taikyti atsižvelgiant į jo versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis.
- 19 Šiomis aplinkybėmis iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nustatyto trijų mėnesių terminu atitinkamai valstybei narei leidžiama įvykus posėdžiui pateikti Komisijai papildomos informacijos, o Komisijai atsižvelgti į tokią informaciją, ir tik „Komisijai ir atitinkamai valstybei narei nesusitarus per trijų mėnesių terminą ir atsižvelgiant į galimas valstybės narės pastabas Komisija priima sprendimą“ (skundžiamo sprendimo 31 punktas).
- 20 Dėl Ispanijos Karalystės per posėdį atsakant į Bendrojo Teismo klausimą pateikto teiginio, nurodyto skundžiamo sprendimo 32 punkte, kad tuo pačiu metu egzistuoja du sutampantys terminai, prasidedantys nuo posėdžio datos, t. y. vienas, nustatytas iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje, taikomas susitarti su atitinkama valstybe nare, ir kitas, numatytas Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje, taikomas Komisijos sprendimui priimti siekiant atlikti reikiamas finansines korekcijas, Bendrasis Teismas nusprendė, kad jam negalima pritarti.
- 21 Iš tiesų sprendimo 33 punkte jis nusprendė, kad „Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje tik nustatyta data, nuo kurios prasideda sprendimo priėmimo pagal [iš dalies pakeisto] Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalį terminas“, tačiau, kaip matyti iš minėto sprendimo 29 punkto, šioje nuostatoje nenumatyta „joks terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą“.
- 22 Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 34 punkte nusprendė, kad dėl to, jog įgyvendinimo reglamentas, kaip antai Reglamentas Nr. 1386/2002, jeigu įmanoma, turi būti aiškinamas taip, kad atitiktų pagrindinio reglamento nuostatas, Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies aiškinimui, pagal kurį reikėtų, kad Komisija turi tik trijų mėnesių terminą, kad priimtų ginčijamą sprendimą, negalima pritarti.
- 23 Be to, sprendimo 35 punkte jis pridūrė, kad dėl šių dviejų nuostatų aiškinimo, pateikiamo „Ispanijos Karalystės, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje numatytas terminas netektų veiksmingumo, nes dėl to Komisija tokiu atveju, jeigu egzistuotų du atskiri, tačiau sutampantys terminai, turėtų priimti sprendimą pagal šią nuostatą per trijų mėnesių terminą, per kurį ji bandytų susitarti su atitinkama valstybe nare“.
- 24 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 36–38 punktuose nusprendė, kad „dėl to, jog Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje tik nustatyta data, nuo kurios prasideda sprendimo priėmimo pagal [iš dalies pakeisto] Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalį terminas“, aplinkybė, kad Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies versijose ispanų, danų, vokiečių ir nyderlandų kalba nurodytas trijų mėnesių terminas, per kurį Komisija „turi priimti“ arba „priima“ sprendimą, o jos versijoje slovėnų kalba apibendrintai nurodytas „sprendimas pagal šio reglamento II priedo H straipsnio 2 dalį“ ir kad kitose šios nuostatos kalbinėse versijose nurodytas trijų mėnesių terminas, per kurį Komisija „gali“ priimti sprendimą pagal šio reglamento II priedo H straipsnio 2 dalį, yra nereikšminga nagrinėjamu atveju, todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

- 25 Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 41–66 ir 70–113 punktuose taip pat atmetė atitinkamai antrąjį ir trečiąjį Ispanijos Karalystės nurodytus pagrindus.

Teisingumo Teismui pateikti šalių reikalavimai

- 26 Savo apeliaciniame skunde Ispanijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - priimti galutinį sprendimą byloje ir panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 27 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą apeliacinį skundą ir
  - priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 28 Grįsdama apeliacinį skundą Ispanijos Karalystė nurodo du pagrindus, grindžiamus Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis, kiek tai susiję, pirma, su iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje numatyto termino priimti ginčijamą sprendimą nesilaikymu ir, antra, „sutarties sudarymo“ sąvoka pagal Direktyvą 93/38.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 29 Ispanijos Karalystė nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nusprenddamas, jog iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje Komisijai nenustatytas terminas priimti ginčijamą sprendimą.
- 30 Anot šios valstybės narės, šią nuostatą, priešingai, reikia suprasti kaip nustatančią terminą Komisijai, nesusitarus su atitinkama valstybe nare per to paties priedo H straipsnio 1 dalyje numatytą posėdį, per tris mėnesius priimti sprendimą dėl avanso sumažinimo ar finansinių korekcijų.
- 31 Iš tiesų tik Ispanijos Karalystės patektu aiškinimu atitinkamoms nuostatoms gali būti suteikta prasmė ir veiksmingumas.
- 32 Taigi iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nustatytas trijų mėnesių terminas, kuris prasideda „Komisij[os] savo pačios nustatyto termino pabaigoje“, o šis terminas gali būti tik terminas, nurodytas to paties straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos paskutinėje sakinio dalyje; joje nustatyta, kad „Komisija <...> prašo valstybės narės pateikti savo komentarus per nustatytą laiką“. Šis terminas baigiasi prieš šio H straipsnio 1 dalyje numatytą posėdį, o juo siekiama leisti Komisijai ir atitinkamai valstybei narei susitarti. Tačiau Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje nurodytas kitas trijų mėnesių terminas, aiškiai darant nuorodą į iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalį, o šis terminas prasideda nuo iš dalies pakeistame Reglamente Nr. 1164/94 numatyto posėdžio datos. Šiomis kartu taikomomis nuostatomis siekiama nustatyti terminą, per kurį Komisija, jeigu šalys nesusitaria, privalo priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos.

Jeigu šio 18 straipsnio 3 dalį reiktų aiškinti kaip tik nustatančią trijų mėnesių termino, per kurį šalys turi susitarti, pradžią, jis netektų veiksmingumo, nes iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnyje aiškiai nustatyta, kada baigiasi šis terminas.

- 33 Todėl jeigu per tris mėnesius nuo posėdžio datos Komisija nepriėmė sprendimo dėl finansinės korekcijos, ši institucija privalo atlikti mokėjimą, o bet kokia pasibaigus šiam terminui padaryta korekcija, kaip nagrinėjamu atveju, yra neteisėta, nes Komisija nebeturi būtino teisinio pagrindo tokiai priemonei taikyti. Iš tiesų negalima manyti, kad Komisija savo valia gali nustatyti, kada ji priima atitinkamų nacionalinių institucijų finansiniam planavimui labai svarbų sprendimą.
- 34 Tokiu aiškinimu pagal teisinio saugumo principą valstybėms narėms suteikiama galimybė per gana trumpą ir iš anksto nustatytą terminą sužinoti, ar patirtos išlaidos finansuojamos iš Sanglaudos fondo. Be to, ši aiškinimą patvirtina tai, kad Komisijos komunikato (2011) C 332/01 Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams – 2010 finansinių metų Europos Sąjungos metinės ataskaitos (OL C 332, 2011, p. 1) 63 puslapyje dėl sanglaudos politikos nurodyta, kad „Komisija per tris mėnesius nuo oficialaus valstybės narės išklauso (per šešis mėnesius 2007–2013 m. programų atveju) priima oficialų sprendimą dėl finansinės korekcijos ir pateikia vykdomąjį raštą sumoms išieškoti, kad atgautų lėšas iš valstybės narės“.
- 35 Be to, skundžiamo sprendimo 29 punkte grįsdamas savo argumentus ir nurodydamas savo paties Sprendimą *Graikija / Komisija* (EU:T:2008:510) ir Teisingumo Teismo nutartį *Graikija / Komisija* (EU:C:2010:36), Bendrasis Teismas neteisingai aiškino šiuos sprendimus, nes, pirma, kaip Teisingumo Teismas aiškiai pažymėjo šioje nutartyje, Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalis nebuvo taikytina byloje, kurioje priimti šie du sprendimai, nagrinėjamam projektui ir, antra, Teisingumo Teismas neišreiškė nuomonės dėl teisinio klausimo, dabar iškelta Ispanijos Karalystės, esmės.
- 36 Komisija teigia, pirma, kad Ispanijos Karalystė apeliaciniame skunde nepaaiškina, kodėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamame sprendime nurodydamas savo Sprendimą *Graikija / Komisija* (EU:T:2008:510) ir Teisingumo Teismo nutartį *Graikija / Komisija* (EU:C:2010:36). Ši apeliacinio skundo pagrindo dalis laikytina tik abstrakčiu pareiškimu, kuriame nenurodyti nuoseklūs teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai kritikuojamas šiuo klausimu Bendrojo Teismo atliktas vertinimas, todėl ši dalis nepriimtina.
- 37 Bet kuriuo atveju ši dalis nepagrįsta, nes Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos dėl to, kad savo argumentus grindė iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 aiškinimu, kurį jis pateikė šiame sprendime ir kurį numanomai, tačiau neišvengiamai patvirtino Teisingumo Teismas nutartyje *Graikija / Komisija* (EU:C:2010:36), pagal kurį šio reglamento II priedo H straipsnio 2 dalyje Komisijai nenumatyta joks terminas priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos.
- 38 Antra, Komisija mano, kad Ispanijos Karalystė Teisingumo Teisme iš esmės tik pakartoja teiginį, jos jau gintą pirmojoje instancijoje.
- 39 Visų pirma apeliacinis skundas nepriimtinas dėl to, kad teigdama, jog trijų mėnesių terminas yra terminas, kuriam pasibaigus Komisija nebegali taikyti finansinių korekcijų, Ispanijos Karalystė nepaaiškina, nei kaip šis teiginys susijęs su skundžiamu sprendimu, nei kokį pažeidimą Bendrasis Teismas padarė šiuo atžvilgiu, todėl šis teiginys yra vien prašymas peržiūrėti pirmojoje instancijoje pareiktą ieškinį.
- 40 Be to, ši apeliacinio skundo pagrindo dalis bet kuriuo atveju nepagrįsta. Pirmiausia, net darant prielaidą, kad iš dalies pakeistame Reglamente Nr. 1164/94 numatytas trijų mėnesių terminas, dėl šio termino praleidimo Komisija negali netekti bet kokios veiksmų galimybės. Iš tiesų, kadangi šiuo reglamentu siekiama užtikrinti, kad valstybių narių nacionalinės išlaidos patirtos pagal Sąjungos teisės taisykles, toks terminas gali būti laikomas tik kaip nuoroda, nebent būtų pakenkta valstybės narės interesams, o dėl to Ispanijos Karalystė nagrinėjamu atveju įrodymų nepateikė. Atsižvelgiant į tai, kad

nagrinėjamu atveju Ispanijos Karalystė po 2010 m. kovo 11 d. posėdžio Komisijai 2010 m. kovo 26 d. ir gegužės 3 d. perdavė papildomos informacijos, 4 mėnesių ir 10 dienų terminas tarp šios datos ir ginčijamo sprendimo priėmimo datos turėtų būti laikomas visiškai pagrįstu. Galiausiai Ispanijos Karalystės pateikiamas aiškinimas yra ne tik nepagrįstas, bet ir nelogiškas ir prieštaringas. Iš tiesų Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nustatytas trijų mėnesių terminas susijęs tik su galimo susitarimo tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės sudarymu ir kad Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalis negali būti aiškinama taip, kad ja Komisijai nustatytas trijų mėnesių terminas priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl priimtinumų

- 41 Kalbant apie pirmojo apeliacinio skundo pagrindo priimtinumą, reikia atmesti Komisijos pateiktus nepriimtinumų pagrindus.
- 42 Šiuo klausimu reikia priminti, kad remiantis SESV 256 straipsniu ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa apeliacinis skundas paduodamas tik dėl teisės klausimų ir turi būti pagrįstas pagrindais, susijusiais su Bendrojo Teismo jurisdikcijos nebuvimu, procedūros pažeidimais Bendrajame Teisme, kurie daro poveikį apelianto interesams, arba Bendrojo Teismo padarytu Sąjungos teisės pažeidimu (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 47 punktą).
- 43 Be to, iš SESV 256 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punkto ir 169 straipsnio 2 dalies matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodytos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, skundžiamos dalys ir teisiniai argumentai, konkrečiai pagrindžiantys šį prašymą (žr., be kita ko, Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34 punktą; Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 15 punktą ir Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49 punktą).
- 44 Taigi apeliacinis skundas, kuriame tik pakartojami ar pažodžiui atpasakojami Bendrajame Teisme pateikti ieškinio pagrindai ir argumentai, įskaitant pagrįstus faktais, kuriuos šis teismas aiškiai atmetė, neatitinka iš šių nuostatų kylančių motyvavimo reikalavimų (žr., be kita ko, Sprendimo *Interporc / Komisija*, EU:C:2003:125, 16 punktą). Iš tikrųjų toks apeliacinis skundas yra vien prašymas iš naujo išnagrinėti Bendrajam Teismui pareikštą ieškinį, o tai nepriskiriama Teisingumo Teismo jurisdikcijai (žr., be kita ko, Sprendimo *Reynolds Tobacco ir kt. / Komisija*, EU:C:2006:541, 50 punktą).
- 45 Tačiau jeigu apeliantas ginčija Bendrojo Teismo atliktą Sąjungos teisės aiškinimą ar taikymą, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės aspektai gali būti iš naujo aptariami nagrinėjant apeliacinį skundą (Sprendimo *Salzgitter / Komisija*, C-210/98 P, EU:C:2000:397, 43 punktas). Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti savo apeliacinio skundo Bendrajame Teisme pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (Sprendimo *Interporc / Komisija*, EU:C:2003:125, 17 punktas).
- 46 Taigi pirmasis apeliacinio skundo pagrindas atitinka šiuos reikalavimus.
- 47 Iš tiesų nagrinėjamu atveju Ispanijos Karalystė iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė Sąjungos teisę, nusprenddamas, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nenustatytas joks terminas Komisijai priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos.

- 48 Šiomis aplinkybėmis, toli gražu ne tik pakartodama Bendrajame Teisme jau pateiktus argumentus ir siekdama jos pradinio ieškinio naujo išnagrinėjimo iš esmės, Ispanijos Karalystė abejoja dėl atsakymo, šio teismo aiškiai pateikto į teisės klausimą skundžiamame sprendime, kurio kontrolę gali atlikti Teisingumo Teismas nagrinėdamas apeliacinį skundą.
- 49 Iš tiesų apeliantas turi teisę pateikti apeliacinį skundą ir Teisingumo Teisme remtis pagrindais, kylančiais iš paties skundžiamo sprendimo, kuriais teisės požiūriu ginčijamas jo pagrindumas (Sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt.* / Komisija, C-176/06 P, EU:C:2007:730, 17 punktą).
- 50 Be to, priešingai, nei teigia Komisija, Ispanijos Karalystė aiškiai nurodo teisinius argumentus, kuriais ji remiasi šiuo klausimu.
- 51 Darytina išvada, kad pirmasis Ispanijos Karalystės apeliacinio skundo pagrindas priimtinas.
- Dėl esmės
- 52 Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo nagrinėjimo iš esmės reikia konstatuoti, kad, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 30 punkte, iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies reikšmė skiriasi, atsižvelgiant į šios nuostatos kalbines versijas.
- 53 Iš tiesų iš jos versijos prancūzų kalba, pagal kurią šalims nesusitarus Komisija nusprendžia „per tris mėnesius“, matyti, kad joje nurodytas trijų mėnesių terminas susijęs su sprendimo dėl finansinių korekcijų priėmimu.
- 54 Tačiau kitose šios nuostatos kalbinėse versijose šis trijų mėnesių terminas susijęs su susitarimo tarp šalių nebuvimu.
- 55 Taigi pagal nusistovėjusią teismo praktiką siekiant užtikrinti vienodą to paties teisės akto, kurio versija viena Europos Sąjungos kalba skiriasi nuo kitų kalbinių versijų, aiškinimą ir taikymą nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto, kurio dalis ji yra, kontekstą ir tikslą (žr., be kita ko, Sprendimo *DR ir TV2 Danmark*, C-510/10, EU:C:2012:244, 45 punktą ir nurodytą teismo praktiką).
- 56 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalimi, reikia pažymėti, kad remiantis EB 130d straipsnio antra pastraipa Sanglaudos fondas įsteigtas pagal pradinę Reglamento Nr. 1164/94 redakciją.
- 57 Šio reglamento pradinės redakcijos II priedo H straipsnio 2 dalyje tik numatyta, kad Komisija gali sumažinti, sustabdyti ar atšaukti paramą atitinkamoms priemonėms, jeigu buvo nustatytas neatitikimas arba neįvykdyta viena iš sąlygų, nustatytų sprendime dėl paramos skyrimo, tačiau nenustatytas terminas šiai kompetencijai įgyvendinti.
- 58 Kaip nurodyta šio sprendimo 3 punkte, šio reglamento pradinė redakcija buvo iš dalies pakeista būtent Reglamentu Nr. 1265/1999, kuriuo šio II priedo H straipsnio tekstas pakeistas šio sprendimo 5 punkte nurodytu tekstu, dėl kurio 2 dalies pirmos pastraipos kilo šis ginčas. Šis pakeitimas padarytas remiantis pradinės redakcijos Reglamento Nr. 1164/94 16 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią Europos Sąjungos Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, Sutarties 130d straipsnyje nustatyta tvarka dar kartą apsvarsto šį reglamentą iki 1999 m. pabaigos.
- 59 Iš Reglamento Nr. 1265/1999 preambulės ir būtent jo 1, 2, 4 ir 5 konstatuojamųjų dalių matyti, kad šis II priedas iš dalies pakeistas siekiant padidinti Sanglaudos fondo efektyvumą, supaprastinti finansų valdymo sistemą, nors ir numatant didesnę kontrolę dėl to, ar išlaidos iš tikrųjų buvo patirtos, taip pat pagerinti ir sisteminti Komisijos ir atitinkamos valstybės narės bendradarbiavimą projektų kontrolės srityje.

- 60 Taip iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94 buvo taikytinas nuo 2000 iki 2006 m. Iš tiesų, pirma, reglamentai Nr. 1264/1999 ir 1265/1999, kuriais iš dalies pakeista Reglamento Nr. 1164/94 pradinė redakcija, įsigaliojo 2000 m. sausio 1 d. ir, antra, pagal Reglamento Nr. 1264/1999 1 straipsnio 11 punktą 1999 m. iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94 turėjo būti iš naujo apsvarstytas ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio 31 d.
- 61 Komisija priėmė Reglamentą Nr. 1386/2002 siekdama nustatyti iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 įgyvendinimo tvarką. Pagal jo 23 straipsnį Reglamentas Nr. 1386/2002 įsigaliojo 2002 m. rugpjūčio 7 d. ir pagal jo 1 straipsnį jis taikomas projektams, kurie pirmą kartą buvo patvirtinti po 2000 m. sausio 1 d.
- 62 Remiantis Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalimi, kurioje aiškiai nurodyta iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalis, Komisija pagal šio H straipsnio 2 dalį turi trijų mėnesių laikotarpį sprendimui dėl finansinės korekcijos priimti, o šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo posėdžio dienos.
- 63 Visos Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies kalbinės versijos šiuo klausimu sutampa.
- 64 Tuo pačiu laikotarpiu, kaip nurodytasis šio sprendimo 60 punkte, 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999, nustatančio bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 31), kuris pagal jo 2 straipsnį buvo taikomas Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo Orientavimo skyriui ir Žuvininkystės orientavimo finansiniam instrumentui, 39 straipsnio 3 dalyje buvo nurodyta, kad „Komisijos nustatyto laikotarpio pabaigoje, jeigu nebus pasiektas susitarimas ir valstybė narė neišstaisys padėties, Komisija, atsižvelgusi į valstybės narės pastabas, [gali per tris mėnesius priimti sprendimą]“ sumažinti į sąskaitą mokamą sumą arba ištaisyti reikalaujamas finansines klaidas panaikinant fondų įnašo dalį, skirtą tam tikrai pagalbai, arba visą įnašą.
- 65 Įvairiose šios nuostatos kalbinėse versijose nėra skirtumų, panašių į skirtumus, nurodytus šio sprendimo 53 ir 54 punktuose.
- 66 Panašiais žodžiais kaip Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalyje 2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 448/2001, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl iš struktūrinių fondų suteiktos paramos finansinių koregavimų atlikimo tvarkos (OL L 64, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 155), 5 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jeigu valstybė narė prieštarauja Komisijos pastaboms ir vyksta posėdis pagal Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, „trijų mėnesių laikotarpis, per kurį Komisija gali priimti sprendimą to reglamento 39 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, pradedamas skaičiuoti nuo svarstymo dienos“.
- 67 Kalbant apie teisės klausimą, dėl kurio kilo šis ginčas, pažymėtina, kad įvairiose šio reglamento kalbinėse versijose šios nuostatos redakcija taip pat nesiskiria.
- 68 Reglamentas Nr. 1260/1999 panaikintas 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1083/2006, nustatančiu bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo (OL L 210, p. 25); pagal jo 1 straipsnio 1 dalį jis taikomas šiems fondams, nepažeidžiant specialių nuostatų, numatytų reglamentuose, kuriais reglamentuojamas kiekvienas iš šių fondų.
- 69 Finansinėms korekcijoms, kurias gali priimti Komisija, dabar taikomos bendros šiems trims fondams taisyklės, nurodytos minėto reglamento 99–102 straipsniuose.

- 70 Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio „Procedūra“ 5 dalyje nustatyta, kad „[n]esusitarus, Komisija priima sprendimą dėl finansinio koregavimo per šešis mėnesius nuo posėdžio datos, atsižvelgdama į visą procedūros metu pateiktą informaciją ir pastabas[;] [j]ei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos kvietimo išsiuntimo datos“.
- 71 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, kiek tai susiję su klausimu, dėl kurio nesutaria šalys šioje byloje, minėta 100 straipsnio 5 dalis yra suformuluota taip pat įvairiose Reglamento Nr. 1083/2006 kalbinėse versijose ir, antra, 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1084/2006, įsteigiančiame Sanglaudos fondą ir panaikinančiame Reglamentą (EB) Nr. 1164/94 (OL L 210, p. 79), nėra jokios nuostatos, susijusios su procedūra finansinių korekcijų srityje, kaip ir 2006 m. gruodžio 8 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1828/2006, nustatančiame Reglamento Nr. 1083/2006 ir Europos Parlamento bei Tarybos reglamento (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo, įgyvendinimo taisykles (OL L 371, p. 1).
- 72 Tas pats pasakytina apie 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (OL L 347, p. 320). Iš tiesų jo 145 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad „[n]orėdama taikyti finansines pataisas Komisija per šešis mėnesius nuo posėdžio dienos arba, jei valstybė narė sutinka po posėdžio pateikti tokią papildomą informaciją – nuo papildomos informacijos gavimo dienos įgyvendinimo aktu priima sprendimą[;] Komisija atsižvelgia į visą per procedūrą pateiktą informaciją ir pastabas[;] [j]ei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos kvietimo atvykti į posėdį išsiuntimo dienos“.
- 73 Šios nuostatos turinys panašus įvairiose Reglamento Nr. 1303/2013 kalbinėse versijose.
- 74 Be to, 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1300/2013 dėl Sanglaudos fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006 (OL L 347, p. 281), nereglamentuojama finansinių korekcijų atveju taikytina procedūra. Tas pats pasakytina apie Komisijos deleguotojo reglamento (ES), kuriuo papildomas Reglamentas Nr. 1303/2013, projektą, perduotą Europos Parlamentui 2014 m. kovo 3 d.
- 75 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, matyti, kad tik teisės aktuose, taikytinuose pradinio laikotarpiu nuo 1994 iki 1999 m., nenustatytas terminas Komisijai priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos.
- 76 Tačiau reikia konstatuoti, kad nuo 2000 m. tiek Reglamente Nr. 1260/1999, tiek reglamentuose Nr. 1083/2006 ir 1303/2013, įsigaliojusiuose atitinkamai 2007 m. sausio 1 d. ir 2014 m. sausio 1 d., tiek įvairiuose Komisijos priimtuose šių reglamentų įgyvendinimo reglamentuose nustatytas toks terminas.
- 77 Kadangi iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies, galiojančios nuo 2000 m. sausio 1 d., kalbinės versijos skiriasi, iš tiesų reikia nustatyti tikslią reikšmę, remiantis šios nuostatos kontekstu, t. y. nagrinėjamu atveju panašiais reglamentais Sąjungos fondų valdymo srityje.
- 78 Taigi, matyti, kad visi nuo 2000 m. šioje srityje taikytini reglamentai patvirtina Ispanijos Karalystės teiginį, kad Komisija turi priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos laikydama tam tikro termino, kurio skaičiavimas, žinoma, gali skirtis atsižvelgiant į galiojančius teisės aktus, tačiau kurio pats egzistavimas vienareikšmiškai numatytas Sąjungos teisės aktu leidėjo.

- 79 Tai, kad pats Reglamentas Nr. 1260/1999 netaikomas Sanglaudos fondui, šiuo klausimu netrukdo tokiam aiškinimui, nes šio reglamento 39 straipsnio 3 dalies tekstas ir iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies tekstas yra beveik identiški, ir atrodo nepagrįsta, jog antrajame reglamente terminas būtų susijęs su susitarimo tarp šalių nesudarymu, nors pirmajame reglamente šis terminas susijęs su Komisijos sprendimo priėmimu.
- 80 Toks aiškinimas juo labiau pagrįstas dėl to, kad visi vėlesni Tarybos ir Komisijos reglamentai patvirtina, jog, priimdama sprendimą dėl finansinės korekcijos, Komisija privalo laikytis tam tikro termino.
- 81 Reikia pažymėti, konkrečiai kalbant apie Reglamentą Nr. 1386/2002, kuriuo siekiama nustatyti iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 įgyvendinimo taisykles, tarp kurių yra nuostata, dėl kurios kilo ginčas šioje byloje, kad Komisijos pozicijai, Bendrojo Teismo patvirtintai skundžiamo sprendimo 33 ir 36 punktuose, pagal kurią Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnyje tik nustatyta data, nuo kurios prasideda terminas priimti sprendimą pagal iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalį, negalima pritarti, nes Sąjungos teisės aktų leidėjas negalėjo nustatyti šiame H straipsnyje numatyto sprendimo priėmimo termino pradžios, jei toks terminas neegzistuoja.
- 82 Todėl reikia manyti, kad nuo 2000 m. Komisija privalo laikytis teisės aktuose įtvirtinto sprendimo dėl finansinės korekcijos priėmimo termino.
- 83 Šią išvadą, padarytą sistemiškai aiškinant atitinkamus Tarybos ir Komisijos reglamentus, taip pat patvirtina ištraukos, esančios pačios Komisijos komunikato (2011) C 332/01 63 puslapyje, formuluotė, nurodyta Ispanijos Karalystės grindžiant apeliacinį skundą, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto.
- 84 Ši išvada taip pat atitinka tikslą, nurodytą EB 161 straipsnio pirmoje pastraipoje (dabar SESV 177 straipsnis), kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nustato „[fondams] taikytin[as] bendr[as] taisykl[es]“, o šis požiūris neišvengiamai turi lemti šioje srityje taikytinų taisyklių suderinimą. Toks veiksmas juo labiau būtinas kalbant apie procedūros taisykles. Šiuo klausimu pažymėtina, kad nuo 2007 m. būtent procedūros taisyklės iš tikrųjų buvo standartizuotos Tarybos reglamentu dėl bendrųjų nuostatų visiems Sąjungos fondams. Taigi jame nurodytos procedūros taisyklės visiškai patvirtina aiškinimą, kad sprendimas dėl finansinės korekcijos turi būti priimtas per tam tikrą terminą, nustatytą teisės aktų leidėjo.
- 85 Be to, šis aiškinimas negali turėti įtakos Sąjungos teisėje numatytos finansinės korekcijos procedūros nuoseklumui ir veiksmingumui, nes teisės aktų leidėjo numatytas toks terminas, kad Komisijai paliekamas pakankamas laikotarpis sprendimui priimti, tinkamai atsižvelgiant į jos konsultacijas su atitinkama valstybe nare.
- 86 Priešingai, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1265/1999 5 konstatuojamosios dalies, Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta procedūra finansinių korekcijų srityje pagrįsta atitinkamos valstybės narės ir Komisijos bendradarbiavimu, kuris turi būti grindžiamas šalių teisių ir pareigų pusiausvyra. Taigi šiomis aplinkybėmis šiam šalių teisių ir pareigų pusiausvyros reikalavimui būtų prieštaraujama, jeigu vykstant šiai procedūrai valstybė narė turėtų laikytis tam tikrų konkrečių terminų, o Komisijai tai nebūtų taikoma.
- 87 Iš tiesų pagal nusistovėjusią teismo praktiką lojalus bendradarbiavimo principas ne tik įtvirtina pareigą valstybėms narėms imtis visų tinkamų priemonių užtikrinti Sąjungos teisės taikymą ir veiksmingumą, bet taip pat Sąjungos institucijoms įtvirtina abipusę lojalus bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis pareigas (šiuo klausimu žr. Nutarties *Zwartveld ir kt.*, C-2/88 IMM, EU:C:1990:315, 10 punktą).

- 88 Be to, nagrinėjama atveju dėl sprendimų, turinčių reikšmingą poveikį biudžetui, pažymėtina, kad ir atitinkama valstybė narė, ir Komisija suinteresuotos, jog finansinės korekcijos procedūros terminas būtų numatomas, o tai reiškia, kad turi būti iš anksto nustatytas galutinio sprendimo priėmimo terminas. Taip pat reikia pažymėti, kad numatyto termino priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos praleidimas yra nesuderinamas su bendroju gero administravimo principu.
- 89 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 29 ir 33 punktuose nusprenddamas, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalyje nenumatytas joks terminas, per kurį Komisija priima sprendimą dėl finansinės korekcijos, nes šioje nuostatoje nurodytas trijų mėnesių terminas susijęs su susitarimu tarp Komisijos ir atitinkamos valstybės narės sudarymu.
- 90 Tuo remiantis darytina išvada, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra pagrįstas ir kad skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, todėl nereikia nagrinėti antrojo apeliacinio skundo pagrindo.

Dėl pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio

- 91 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, kai apeliacinis skundas yra pagrįstas, Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina. Šis teismas gali pats priimti galutinį sprendimą, jeigu toje bylos stadijoje tai galima daryti.
- 92 Nagrinėjama atveju Teisingumo Teismas turi būtinus duomenis, kad galėtų priimti galutinį sprendimą dėl Ispanijos Karalystės pareikšto ieškinio Bendrajame Teisme, kuriuo siekiama ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 93 Kaip matyti iš šio sprendimo 56–89 punktų, nuo 2000 m. Komisija gali priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos tik laikydama tam tikro termino.
- 94 Šio termino trukmė skiriasi atsižvelgiant į taikytinus teisės aktus.
- 95 Taigi pagal kartu taikomas iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 1164/94 II priedo H straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1386/2002 18 straipsnio 3 dalies nuostatas terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą dėl finansinės korekcijos, yra trys mėnesiai nuo posėdžio dienos.
- 96 Remiantis Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalimi, Komisija priima sprendimą dėl finansinės korekcijos per šešis mėnesius nuo posėdžio datos, o jeigu posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos kvietimo išsiuntimo datos.
- 97 Pagal Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnio 6 dalį Komisija priima sprendimą per šešis mėnesius po posėdžio dienos arba papildomos informacijos gavimo dienos, jeigu valstybė narė sutinka pateikti šią informaciją įvykus posėdžiui. Jei posėdis neįvyksta, šešių mėnesių laikotarpis pradedamas skaičiuoti praėjus dviem mėnesiams nuo Komisijos kvietimo išsiuntimo datos.
- 98 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors Reglamentas Nr. 1265/1999, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamentas Nr. 1164/94, įsigaliojo 2000 m. sausio 1 d., iš Reglamento Nr. 1083/2006 108 straipsnio antros pastraipos matyti, kad jo 100 straipsnis taikytinas nuo 2007 m. sausio 1 d., įskaitant programas iki 2007–2013 m. laikotarpio. Be to, tai atitinka principą, kad procedūros taisyklės taikomos nedelsiant, kai tik įsigalioja.
- 99 Dėl Reglamento Nr. 1303/2013 145 straipsnio pažymėtina, kad pagal šio reglamento 154 straipsnio antrą pastraipą jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

- 100 Tačiau nagrinėjamu atveju posėdis įvyko 2010 m. kovo 11 d., o Komisija ginčijamą sprendimą priėmė tik 2010 m. rugsėjo 13 d.
- 101 Šiomis aplinkybėmis matyti, kad nagrinėjamu atveju Komisija nesilaikė Reglamento Nr. 1083/2006 100 straipsnio 5 dalyje nustatyto šešių mėnesių termino.
- 102 Priešingai, nei teigė Komisija, tai, jog taikytinuose teisės aktuose aiškiai nenumatyta, kad nustatyto sprendimo dėl finansinės korekcijos priėmimo termino nesilaikymo atveju Komisija nebegali priimti tokio sprendimo, neturi reikšmės, nes termino, per kurį turi būti priimtas šio pobūdžio sprendimas, nurodymas savaime yra pakankamas.
- 103 Be to, procedūros taisyklių, taikomų priimant aktą asmens nenaudai, nesilaikymas yra esminių formalių reikalavimų pažeidimas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, 68/86, EU:C:1988:85, 48 ir 49 punktus), kurį Sąjungos teismas turi nagrinėti netgi *ex officio* (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Komisija / ICI*, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 51 punktą ir Sprendimo *Komisija / Solvay*, C-287/95 P ir C-288/95 P, EU:C:2000:189, 55 punktą). Taigi tai, kad Komisija ginčijamą sprendimą priėmė ne per Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytą terminą, reiškia esminių formalių reikalavimų pažeidimą.
- 104 Taigi ginčijamas sprendimas buvo priimtas netinkamai, todėl turi būti panaikintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 105 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 106 To paties reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Ispanijos Karalystė laimėjo bylą apeliaciniame procese ir pritarta jos ieškiniui Bendrajame Teisme, remiantis Ispanijos Karalystės reikalavimais reikia priteisti iš Komisijos, be jos pačios bylinėjimosi išlaidų, šios valstybės narės pirmojoje instancijoje ir per apeliacinį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Ispanija / Komisija* (T-540/10, EU:T:2013:47).**
2. **Panaikinti 2010 m. rugsėjo 13 d. Komisijos sprendimą C(2010) 6154, susijusį su Sanglaudos fondo paramos sumažinimu šiems projekto etapams: „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis IX-A“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.005), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis X-B (Avinyonet del Penedés–Sant Sadurní d’Anoia)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.008), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalys XI-A ir XI-B (Sant Sadurní d’Anoia–Gelida)“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.009), „Greitojo geležinkelio linija Madridas–Saragosa–Barselona–Prancūzijos pasienis. Atkarpa Lerida–Martorelis (platforma). Atkarpos dalis IX-C“ (CCI 2001.ES.16.C.PT.010).**
3. **Europos Komisija padengia savo ir Ispanijos Karalystės per procesą pirmojoje instancijoje ir apeliacinį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.